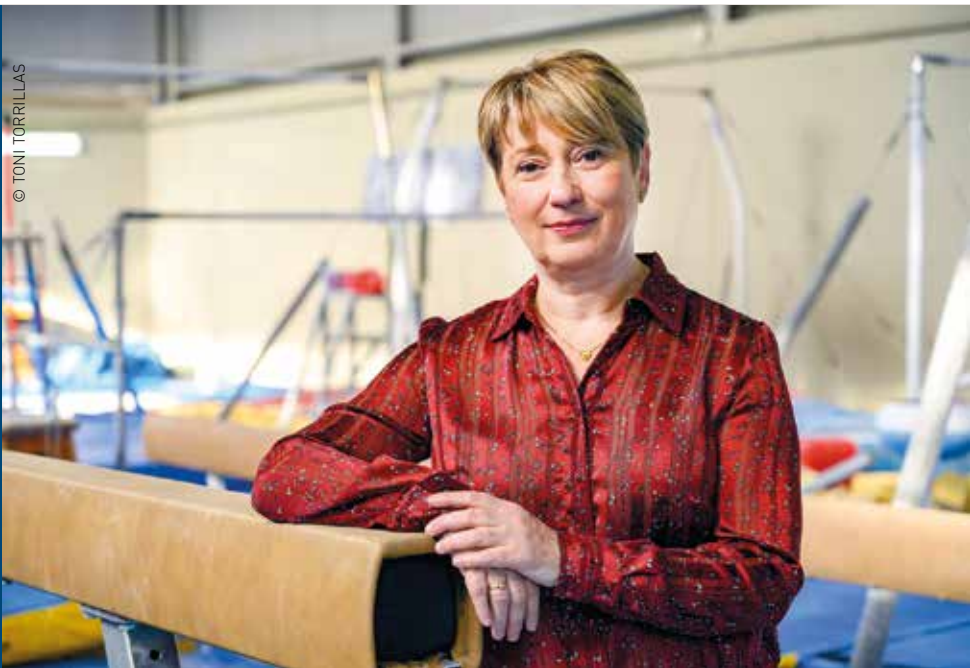

ENTREVISTA A

Aurora Morata Salvador

directora esportiva de les seccions de gimnàstica artística del CNG,
exgimnasta olímpica, Medalla de la Ciutat 2019

Aurora Morata (Vilanova i la Geltrú, 1961) ha dedicat la vida a la seva passió, la gimnàstica artística. Com a esportista d'alt nivell va arribar a competir als Jocs Olímpics de Moscou l'any 1980, on va coincidir amb l'aleshores reina de la gimnàstica, Nadia Comaneci. Com a entrenadora, ha impulsat per espai de 40 anys les seccions de gimnàstica artística femenina i masculina del Club Natació de Granollers, considerada un referent en l'àmbit estatal. Granollers li ha volgut reconèixer tota aquesta dedicació amb la Medalla de la Ciutat, atorgada aquest desembre. Sempre s'ha sentit molt ben acollida a Granollers, on té la família, si bé cada setmana s'escapa a Vilanova a veure el seu pare.

© TONI TORRILLAS

Dius que la Medalla de la Ciutat t'ha agafat per sorpresa...

En saber que l'alcalde volia parlar amb mi, vaig pensar "què deu passar, hi deu haver alguna queixa d'algun pare...?", l'últim que m'esperava era que fos per la Medalla. Li vaig dir que era un honor. Al llarg de la vida vas fent feina... Jo he tingut la sort de poder treballar en les meves dues passions: els nens -volia ser mestra-, i la gimnàstica artística, per la qual ho vaig deixar tot.

Vas començar amb 11 anys en un gimnàs de Vilanova i la Geltrú amb qui va ser el teu entrenador per espai de 21 anys, Jaume Miró. I tu mateixa has estat entrenadora 40 anys. Quines qualitats ha de tenir un entrenador o entrenadora per treure el màxim dels seus esportistes?

Has de sentir passió per la feina, per transmetre-la als nois i noies, i psicologia: a l'alta competició, les nenes, quan entren al gimnàs, no estan sempre igual; cal adaptar les 5 o 6 hores d'entrenament a les possibilitats d'aquell dia i potser abaixar la intensitat. L'entrenador no pot avantposar el seu ego al del seu esportista. I has de ser un bon comunicador.

Als 13 anys ja competeixes en la Federació Catalana, als 15 quedes Campiona d'Espanya, als 16 competeixes en l'àmbit europeu... i als 17 te'n vas a Gijón, on passes 3 anys. Quin paper té la família, els pares, en un camí que et porta lluny de casa?

El meu entrenador el fitxen al Grup Cultura Covadon-

Aurora Morata aquest desembre a la sala de gimnàstica artística del CN Natació Granollers, que el 2017 el club batejava amb el seu nom en homenatge a 40 anys de dedicació. Ara, com a directora esportiva de les seccions femenina i masculina, fa més feina de despatx i baixa al gimnàs més esporàdicament, quan falta algun entrenador.

ga, ho veu com una oportunitat i em proposa que hi vagi. Vaig tenir el suport incondicional dels pares, trucades diàries, ajuda econòmica, aleshores encara no hi havia beques... Allà vaig tenir molts èxits esportius, el 1979 va ser el meu millor any: campiona d'Espanya absoluta i als Jocs Mediterranis, participo al Campionat del Món i em classifico per a l'Olimpíada. Veia tot l'esforç recompensat.

Què va significar per tu arribar als Jocs Olímpics, el somni de tots els esportistes, on vas coincidir amb un mite de la gimnàstica artística, la romanesa Nadia Comaneci?

Sortís el que sortís, l'objectiu estava aconseguit. Em sento orgullosa de l'exercici fet. I competir darrere la Nadia va ser un honor. He tingut molta sort de coincidir amb la millor gimnasta de la història d'aquells moments, va ser una revolució. És com nedar al costat del Mark Spitz o el Michael Phelps, persones que sobresurten, prodigis, que queden per a la història.

En l'exercici de barra va ocórrer una anècdota...

Hi havia la Nadia, la favorita, i la Davidova, la russa. Al darrer aparell la Nadia va fer un petit desequilibri a la barra. Jo anava al darrere d'ella i vaig haver d'esperar tres quarts d'hora que diguessin la nota, cosa insòlita. La competició acabada i jo anava escalfant, a baix. Quan vaig pujar les escales, tot el pavelló em va aplaudir! Pensava "ara no caiguis de la barra...", encara m'emociono quan ho recordo. Cada element

"He tingut la sort de poder treballar en les meves dues passions: els nens i nenes, i la gimnàstica"